

Звън за знание и бъднина

Нашите деца, този път ненарамили тежки чанти — тетрадките са кът, учебниците времето бракува — се отправиха за първия си учебен ден на първата учебна година, без пионерски връзки, без комсомол, без ничия ръководна роля, без Портрета. С господин учителя и госпожа учителката. Да им кажем добре дошли и на тях; на тези от тях, които кризата все още не е изпратила в лоното на безработицата, и в които вярваме, че ще учат на ум и разум на шите синове и дъщери.

Школският звънец призова тази сутрин и русенските деца. Но както съобщава кореспондентът ни Христо Димов,

На русенския централен площад — най-голямата класна стая на протеста. С минута тишина се присъединиха хиляди български ученици и учители

призовани от неговия звън те пристъпват с вълнение и стае на тревога за въздуха в своя роден град. Вече десетгодишното обгазяване сложи своя знак на най-небичайния досега първи учебен час: за четиридесет и пет минути централният градски площад се превърна в огромна класна стая, в която се събраха на общоградски митинг ученици, учители, родители, депутати... „При

зовете европейската и световната общественост да ни се притекат на помощ“ — апелират в своето обръщение триестте синдиката, организатори на протестната акция. В огромната класна стая прозвуча и писмото на президента Желю Желев до русенските деца.

На дунавския бряг учениците пуснаха в реката по посока на румънския бряг изсъхнали венци — техният символ на справедливия детски протест.

Така започна първият учебен ден в многострадално Русе, към който се присъединиха градовете и селата на България. Сред тях са със своите угрижени усмивки и минута мълчание за подкрепа и блягоевградските ученици и учители. Оттам нашата кореспондентка **Иванка Лалева** придружава протестно-празничната картина с проблемите на ежедневието. След дългия прения около тежкото състояние на материалната база в образованието, е избран компромисен вариант и от тази година бездомните досега гимназии — езиковата и математическата — ще имат свой дом в корпус номер едно на ВПИ.

И въпреки тревогите, които тичат редом с нашето всекидневие, нека в този ден — първи, учебен — погледнем с повече оптимизъм напред: този път към истинското бъдеще на децата ни.

Зоя ДЕЯНОВА